

Kesää odotellessa

Toukokuussa alkoi kesän odotus, siis ilmojen lämpiäminen suhteen. Kuinkas kävi, touko- kesäkuun vaihde oli todella kylmä ja niinpä koulujen päätösjuhlia juhlittiin koleassa säässä.

Ulkona juhlittaissa ei grillitulikaan tuntunut lämmittävän, vaan vaatetta oli yhä lisättävä illan viilentymisen myötä. Nukkumaanmeno aittaan tuntui ensin aika karsaalta, mutta villamyssy päähän, villasukat jalkaan ja peittoa riittävästi, niin oli todella maittavat unet ja raikas ilma hengittää.

Yhä kesä on antanut odottaa itseään, jos on yksi tai kaksi lämpimämpää päivää, niin jo sen jälkeen on sade tai ainakin kylmä tuuli. Harmittaa: Voiko tämä olla totta, että koko kesä jatkuu tällaisena? Nyt voi jo kysyä: Onko tämä kesää, eikö kunnan lämmintä kesää tulke? Tuntuu siltä, että lapsena ollessa kaikki kesät olivat ihanan lämpimiä. Kulutaako aika muistot, vai onko se totta vai harhaa?

Ensi sunnuntain aihe kirkoissa on: Totuus ja harha. Mieleen nousi monia vastakohtia, kuten: lujuus ja kovuus, vai olisiko tässä parempi kova ja pehmyt, aito ja epäaito, pieni ja suuri jne. Onko tässä nyt kysymys totuudesta ja valheesta, vai oikeasta tai väärästä tiestä?

Jotkut ihmiset ovat selkeitä ja lujia ja tietoisia tehtävästään ja päämäärästään. Ovatko he silloin kovia? Toisaalta heitä kadehditaan, koska he uskaltavat tehdä oman mielensä mukaan ja tuoda omat ajatuksensa julki. He ovat ihmisiä, joista joko pidetään tai ei pidetä. Heidän kanssaan ei tarvitse teeskennellä, vaan on pysyttävä asiassa ja silloin voi puhua asiat suoraan ja halki kuitenkin loukkaantumatta ja teeskentelemättä. Olla oma aito itsenä.

Miten voisimme olla lujia, mutta ei kuitenkaan kovia ja pysyä pehmeänä? Mieleen nousee ajatus mallista, jonka Jeesus antoi. Jeesus kulki ja kohtasi paljon ihmisiä, mutta ei jättänyt heitä roikkumaan itseensä. Usein hän neuvoi ja opetti vertauskuvoin, mutta ennen kaikkea rohkaisi heitä eteenpäin heidän omalla tiellään. Usein ratkaisut jäivät ihmisen itsensä tehtäväksi.

Jokainen joutuu itse valitsemaan omat tekemisensä ja tiensä.

Elma Kesti
Kestilän kappelineuvoston jäsen